

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici  
Spisová značka: ZA-32S/18/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5023200084  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Piroš  
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:5023200084.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Piroša (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej a JUDr. Dominika Čipku, v právnej veci žalobcu: BILLA s. r. o., so sídlom: Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037, právne zast.: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom: Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, so sídlom: Botanická 17, 842 13 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5758/2022-2 zo dňa 26.01.2023, takto

### rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Návrh žalobcu na sankčnú moderáciu **z a m i e t a**.
- III. Žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

### o d ô v o d n e n i e :

#### Administratívne konanie

1. Regionálna veterinárna a potravinová správa Liptovský Mikuláš (ďalej ako „prvostupňový orgán verejnej správy“ alebo aj „RVPS“) ako príslušný orgán úradnej kontroly potravín podľa § 21 ods. 1 písm. d) a § 23 ods. 6 zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení účinnom od 01.07.2022 (ďalej ako „zákon č. 152/1995 Z. z.“ alebo „zákon o potravinách“) a § 30 ods. 1 písm. h) a § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Správny poriadok“) vydala dňa 24.11.2022 rozhodnutie pod č. 212/2022-410 Z – r 2 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy“ alebo „rozhodnutie RVPS MT“), ktorým bolo rozhodnuté, že žalobca:

I. porušil povinnosť podľa § 4 ods. 1 zákona o potravinách v nadväznosti na článok 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28.01.2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (ďalej ako „nariadenie (ES) č. 178/2002“) v spojitosti s porušením § 6 ods. 5 písm. a) zákona o potravinách v súvislosti s povinnosťou podľa § 6 ods. 5 písm. d) zákona o potravinách a v súvislosti s povinnosťou podľa § 12 ods. 1 písm. h) zákona o potravinách, a to tým, že dňa 21.03.2022 v čase od 8:20 do 13:30 hod. bolo pri plánovanej úradnej kontrole v prevádzke: BILLA fil. 334, ul. Štúrova 1968, 031 01 Liptovský Mikuláš zistené, že žalobca umiestňoval na trh tri druhy potravín po uplynutí dátumu spotreby (ďalej ako „DS“). Jednalo sa o nasledovné druhy:  
- Spišské párky. ZTŠ. Mäkký mäsový výrobok, údený. Balené v ochrannej atmosfére. 420g, v celkovom množstve 2 ks s DS: 19.03.2022, t. j. 2 dni po uplynutí DS;

- TORTELLONI POLLO, MOZZARELLA PANCETTA 250 g, v celkovom množstve 6 ks s DS: 19.03.2022, t. j. 2 dni po DS;

- Bio jogurt biely 150 g, v celkovom množstve 1 ks s DS: 20.03.2022, t. j. 1 deň po DS.

Uvedeným konaním žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a) v jednočinnom súbehu s § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách.

II. porušil povinnosť podľa § 6 ods. 5 písm. e) zákona o potravinách v súvislosti s povinnosťou podľa § 6 ods. 16 písm. d) zákona o potravinách a v súvislosti s povinnosťou podľa § 12 ods. 1 písm. h) zákona o potravinách, a to tým, že dňa 21.03.2022 v čase od 8:20 do 13:30 hod. bolo pri plánovanej úradnej kontrole v prevádzke: BILLA fil. XXX, ul. A. XXXX, XXX XX B. C. zistené, že žalobca umiestňoval na trh jeden druh potravín po uplynutí dátume minimálnej trvanlivosti (ďalej ako „DMT“). Jednalo sa o nasledovný druh:

- Májka s brusnicami 170g, v celkovom množstve 1 ks, s DMT: 06.03.2022, t. j. 15 dní po DMT.

Uvedeným konaním žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 3 písm. g) zákona o potravinách.

III. porušil povinnosť podľa § 12 ods. 1 písm. o) zákona o potravinách, a to tým, že dňa 21.03.2022 v čase od 8:20 do 13:30 hod. bolo pri plánovanej úradnej kontrole v prevádzke: BILLA fil. XXX, ul. A. XXXX, XXX XX B. C. zistené, že žalobca umiestňoval na trh tri druhy potravín, ktorých trvanlivosť je viac ako 4 dni a doba zostávajúca do ich DS je kratšia ako 24 hod., ktoré neboli umiestnené oddelene a ani označené informáciou o blížiacom sa ukončení doby spotreby pre spotrebiteľa. Jednalo sa o nasledovné druhy potravín:

- Hovädzie stehno bez kosti, spotreba do: 21.03.2022, v množstve 1 ks;

- Hovädzie kosti špikové, spotreba do: 21.03.2022, v množstve 1 ks;

- Hovädzie zadné stehno bez kosti, spotreba do: 21.03.2022, v množstve 4 ks.

Uvedeným konaním žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. p) zákona o potravinách.

Žalobcovi bola uložená pokuta vo výške 30.000,- Eur.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky (ďalej ako „odvolací orgán“ alebo „žalovaný“) vydala dňa 26.01.2023 rozhodnutie pod č. k.: 5758/2022-2 (ďalej ako „rozhodnutie žalovaného“ alebo aj „napadnuté rozhodnutie“), ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy.

Žaloba, žalobné body a argumentácia žalobcu

3. Žalobca vo včas podanej správnej žalobe uviedol, že posudzovanie umiestňovania potravín po uplynutí DS ako iný správny delikt podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvedená skutková podstata reflektuje porušenie povinnosti podľa § 6 ods. 5 písm. a) zákona o potravinách s odkazom na čl. 14 nariadenia (ES) č. 178/2002. Žalobca má za to, že RVPS žiadnym spôsobom nepreukázala, že by potraviny po uplynutí DS nájdené na prevádzke počas úradnej kontroly potravín boli kontaminované hnilobným procesom, a teda že by boli naplnené kritériá v zmysle čl. 14 ods. 4 a 5 nariadenia (ES) č. 178/2002. K preukázaniu uvedenej skutočnosti nedošlo ani zo strany žalovaného, ktorý len formalisticky konštatoval, že naplnením skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách ex lege dochádza aj k naplneniu skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách, čím prvostupňové rozhodnutie a rovnako aj napadnuté rozhodnutie vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci a skutkový stav napádaných rozhodnutí je v rozpore s administratívnym spisom a nemá v ňom oporu. Na druhej strane podľa § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách RVPS uloží právnickej osobe pokutu, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi „umiestňuje na trh potraviny po uplynutí dátumu spotreby“. Táto skutková podstata reflektuje porušenie povinnosti podľa § 6 ods. 5 písm. d) zákona o potravinách. Žalobca má na základe uvedeného za to, že ustanovenia § 28 ods. 4 písm. a) a § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách sankcionujú odlišné porušenia povinností podľa zákona o potravinách, pričom tieto porušenia nie sú vo vzájomnom súbehu, t. j. porušením zákazu činnosti umiestňovať na trh potraviny po uplynutí DS nedochádza automaticky k porušeniu zákazu umiestňovať na trh potraviny, ktoré nie sú bezpečné, sú zdraviu škodlivé a nevhodné na ľudskú spotrebu alebo skazené. Žalobca poukázal na právny záver rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/200/17-125 zo dňa 02.05.2018.

4. Ďalšou žalobnou námietkou žalobca poukázal na neprimeranosť výšky uloženej pokuty a nepreskúmateľnosť napádaných rozhodnutí čo do odôvodnenia výšky pokuty. Žalobca namietol (i) výšku uloženej pokuty, pretože je podľa jeho názoru neprimeraná vzhľadom k sankcionovaným porušeniam, (ii) je v rozpore so zásadou ne bis in idem, (iii) je nedostatočne a zmätočne odôvodnená a (iv) je v rozpore s doterajšou rozhodovacou praxou RVPS.

5. Výšku uloženej pokuty považuje žalobca za neprimeranú k sankcionovaným porušeniam. Pokuta bola uložená podľa § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách, nakoľko aplikujúc absorpčnú zásadu RVPS zhodnotila umiestňovanie na trh potravín po uplynutí DS ako delikt najprísnejšie postihniteľný. Ostatné delikty boli posúdené ako prirážajúce okolnosti. Žalobca v súvislosti s výškou pokuty poukázal na to, že dĺžka umiestňovania potravín po DMT a DS v tomto prípade je nepatrná. Spotrebiteľovi nebola spôsobená žiadna ujma a vzhľadom k tomu, že všetky údaje o DS a DMT sú uvedené priamo na obale potraviny, má žalobca za to, že spotrebiteľ mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s DS a DMT a rozhodnúť sa tak, že tieto potraviny nekúpi, čo sa aj stalo. Vzhľadom na uvedené je žalobca toho názoru, že intenzita protiprávneho stavu nebola čo do okolností, následkov a závažnosti úmerná výške uloženej pokuty.

6. Žalobca ďalej poukázal na neprimeranosť výšky pokuty z dôvodu jej rozporu so zásadou ne bis in idem, a to tým, že žalovaný a RVPS neustále zvyšujú ukladané pokuty prihliadaním na minulosť žalobcu, keďže je opakovane trestaný za konanie, za ktoré už bol raz v minulosti sankcionovaný, a to pokutou vo výške 3.000,- Eur a 15.000,- Eur. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/245/2014 zo dňa 25.03.2015.

7. Žalobca ďalej považuje výšku uloženej pokuty za nedostatočne odôvodnenú z dôvodu, že žalobcovi nie je zrejmé, na základe akých podkladov dospel žalovaný k záveru, že práve táto výška pokuty bude citeľná v majetkovej sfére žalobcu a že by v súlade s princípom proporcionality nepostačovala pokuta v nižšej výške. Žalobca má za to, že hranice uloženej pokuty sú rozsiahle, diskrečná právomoc musí byť zo strany žalovaného a RVPS realizovaná v súlade so zásadou materiálnej pravdy a sprevádzaná riadnym odôvodnením, ktoré musí byť dostatočne konkrétne, zrozumiteľné a bez vyvolávania zbytočných pochybností. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 25.04.2006, č. j. 4As/14/2005-84. Odôvodnením výšky sankcie rozhodnutia orgánu verejnej správy sa zaoberal aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 11S/21/2016 zo dňa 18.10.2016.

8. Žalobca ďalej namietal aj neprimeranosť výšky uloženej pokuty vzhľadom na porušenie precedenčnej zásady a princípu legitímneho očakávania vyjadreného v čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Asan/21/2018 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2020. Na neprimeranosť sankcie vo výške 130.000,- Eur za opakované protiprávne konanie po tom, čo v minulosti orgán úradnej kontroly potravín uložil žalobcovi pokuty vo výške 3.500,- Eur a 7.000,- Eur poukázal aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 11S/22/2019 zo dňa 07.07.2020. Žalobca zastáva názor, že pokuta uložená v tomto konaní vo výške 30.000,- Eur je 7,5x až 20x násobne vyššia, ako bola uložená žalobcovi za obdobné nedostatky predchádzajúcimi rozhodnutiami RVPS. Pokuta vo výške 30.000,- Eur je v rozpore s princípom legitímnych očakávaní a predstavuje neprimeraný odskok od pokút vo výške 1.500,- Eur až 4.000,- Eur uložených za obdobné protiprávne konanie. Žalobca uviedol, že v čase úradnej kontroly dňa 21.03.2022 umiestňoval menej druhov potravín po uplynulom DMT a doba expirácie DMT bola výrazne kratšia, ako v prípade uloženia pokuty vo výške 15.000,- Eur, kde umiestňovanie potravín po uplynulom DMT bolo hodnotené ako najzávažnejší správny delikt podľa § 28 ods. 4 zákona o potravinách, pričom bolo prihliadnuté aj na opakovanosť a sankcia bola vymieraná v sprísnenej sadzbe. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že vymieraná sankcia uložená prvostupňovým rozhodnutím mala byť výrazne nižšia než 15.000,- Eur, keďže v prvostupňovom rozhodnutí nebola konštatovaná opakovanosť protiprávneho konania a bola uplatnená nižšia sadzba podľa § 28 ods. 3 zákona o potravinách.

9. Žalobca v podanej žalobe navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového orgánu verejnej správy a pre prípad, že správny súd takýto žalobný návrh zamietne, tak navrhol zmeniť vydané rozhodnutia v časti výroku o výške uloženej pokuty tak, že žalobcovi bude uložená pokuta vo výške 4.000,- Eur.

## Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že trvá na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stotožňuje sa s názorom prvostupňového orgánu verejnej správy. Žalobca poukázal na čl. 24 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25.10.2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (ďalej ako „nariadenie (EÚ) č. 1169/2011“). Uvedený článok charakterizuje potraviny po uplynulom dátume spotreby ako tie, ktoré môžu predstavovať riziko pre zdravie spotrebiteľov a odlišiť závažnosť umiestňovania na trh potravín po dátume spotreby od umiestňovania na trh potravín po dátume minimálnej trvanlivosti. Z uvedeného je zrejmé, že umiestňovaním na trh potravín po uplynutí dátumu spotreby dochádza bez ďalšieho dokazovania k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty iných správnych deliktov podľa § 28 ods. 4 písm. a) a písm. i) zákona o potravinách. Správnosť postupu orgánov úradnej kontroly potravín pri právnom posúdení potravín po uplynutí dátumu spotreby bola potvrdená viacerými súdnymi rozhodnutiami, napr. rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/188/2016 zo dňa 27.09.2018.

11. K neprimeranosti výšky pokuty s ohľadom na sankcionované skutky, žalovaný uviedol, že z minulosti prevádzkovateľa je zrejmé, že má problémy so zabezpečením dodržiavania povinností v oblasti sledovania plynutia dátumov spotreby a dátumov minimálnej trvanlivosti. V tomto prípade žalobca umiestňoval na trh tri druhy potravín nebezpečných po DS a jeden druh potravín po DMT, kde mohlo prísť k zmene ich kvalitatívnych vlastností. Ďalej došlo aj k porušeniu povinnosti umiestniť oddelene a osobitne označiť potraviny s blížiacou sa dobou spotreby. Orgán verejnej správy zohľadnil možné následky zisteného protiprávneho konania s tým, že ustanovenia potravinového práva majú preventívny charakter, zameraný na predchádzanie akémukoľvek ohrozeniu zdravia ľudí a porušeniu práva spotrebiteľa na trhu potravín. Ako priťažujúca okolnosť bol zohľadnený súbeh správnych deliktov a minulosť žalobcu, ktorá potvrdzuje, že prevádzkovateľ má problémy so zabezpečením plnenia určených povinností.

12. K námietke žalobcu týkajúcej sa rozporu zásady ne bis in idem, žalovaný uviedol, že orgány úradnej kontroly potravín skúmajú spravidla minulosť prevádzkovateľa v trvaní 24-36 mesiacov pred úradnou kontrolou, na základe ktorej má byť uložená sankcia. Za porušenia predpisov v predmetnej prevádzkarni boli žalobcovi uložené pokuty aj v predchádzajúcom období rokov 2020 a 2021. Za sledované obdobie boli spoločnosti uložené dve pokuty v celkovej výške 18.000,- Eur, a to aj za porušenie rovnakých povinností, ako v tomto prípade.

13. Žalovaný k nedostatočnému odôvodneniu výšky uloženej pokuty uviedol, že orgán verejnej správy pristúpil k podstatnému zvýšeniu sankcie z toho dôvodu, že bolo nevyhnutné zohľadniť to, že sa žalobca z predchádzajúcich pochybení nepoučil. Žalovaný je názoru, že výška pokuty bola dostatočne odôvodnená.

14. K neprimeranosti výšky uloženej pokuty vzhľadom na porušenie precedenčnej zásady, žalovaný uviedol, že orgán verejnej správy pri posudzovaní každého prípadu postupuje individuálne, pričom posudzuje skutkové okolnosti jednotlivých konaní (rozsah, charakter, druh nedostatkov, priebeh úradných kontrol, opakovanosť protiprávneho konania, minulosti prevádzkovateľov a ďalšie okolnosti, ktoré je príslušný správny orgán povinný skúmať a zohľadniť pri rozhodovaní o uložení sankcie), riadi sa zásadou voľného hodnotenia dôkazov, zohľadňuje všetky skúmané hľadiská, dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, prihliada na vyjadrenia účastníkov konania. Navyše musí zohľadniť, že uložená pokuta má plniť ako úlohu výchovnú, tak aj represívnu a postihovať za protiprávne konanie. Žalobca nezabezpečil vlastnými kontrolnými opatreniami, aby sa predaj po DS, prípadne DMT neopakoval, pričom predaj potravín po DS patrí medzi najzávažnejšie delikty v zmysle zákona o potravinách, pričom v poslednom roku pred prejednávanou kontrolou boli zistené nedostatky pri dvoch úradných kontrolách, navyše v tomto prípade sa sankcionovalo aj porušenie povinnosti umiestniť oddelene a osobitne označiť potraviny s blížiacim sa DS. Žalovaný má za to, že prevádzkovateľ nedostatočne vykonával monitoring plynutia dátumov trvanlivosti. Jeho povinnosťou bolo potraviny pravidelne kontrolovať, uvedené nedostatky včas zistiť a nebezpečný tovar po uplynutí vyznačeného DS vyradiť z obehu, oddelene uložiť, zreteľne označiť a v čo najkratšom čase odstrániť z priestorov prevádzkarne, čo splnené nebolo. Orgán verejnej správy uložil

sankciu v stanovenej výške na základe porušení zistených pri poslednej kontrole a z predchádzajúcich porušení, z ktorých sa prevádzkovateľ zjavne nepoučil.

#### Replika žalobcu

15. Žalobca v replike zotrval na tvrdeniach uvádzaných v správnej žalobe. Zastáva názor, že pre naplnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách nepostačuje, že potraviny nie sú bezpečné, ale musí byť zároveň aj splnená podmienka, že potraviny sú zdraviu škodlivé a nevhodné pre ľudskú spotrebu alebo sú skazené. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že zákonodarca upravil v ust. § 28 ods. 4 zákona o potravinách dve skutkové podstaty v písm. a) a v písm. i). Žalobca navyše nesúhlasí s právnym názorom, že pri hodnotení minulosti a opakovosti protiprávneho konania treba zohľadňovať aj neprávoplatné rozhodnutia o uložení pokuty a že je postačujúce, ak posudzovanej úradnej kontrole predchádzala iná úradná kontrola, v rámci ktorej boli zistené nedostatky. Takýto postup je podľa názoru žalobcu v rozpore s prezumpciou neviny a so zásadou predvídateľnosti.

16. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu (replika) nepodal svoje vyjadrenie (duplika).

#### Posúdenie opodstatnenosti žaloby - podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom

17. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol zriadený Správny súd v Banskej Bystrici. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona výkon súdnictva prechádza od 01.06.2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Vzhľadom na uvedené sa toto konanie pôvodne vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn.: 32S/18/2023 vedie na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn.: ZA-32S/18/2023.

18. Správny súd v Banskej Bystrici po preštudovaní celého spisového materiálu zistil tieto skutočnosti: Regionálna veterinárna a potravinová správa Liptovský Mikuláš rozhodnutím č. 212/2022-410 Z –r 2 zo dňa 24.11.2022 uložila žalobcovi pokutu vo výške 30.000,- Eur. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky rozhodnutím č. 5758/2022-2 zo dňa 26.01.2023 zamietla odvolanie a potvrdila prvostupňové rozhodnutie.

19. Predmetom súdneho prieskumu pred správnym súdom je rozhodnutie žalovaného (rozhodnutie Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky č. 5758/2022-2 zo dňa 26.01.2023), ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy (rozhodnutie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Liptovský Mikuláš č. 212/2022-410 Z –r 2 zo dňa 24.11.2022).

20. Správny súd v Banskej Bystrici ako vecne a miestne príslušný súd veci prejednal na nariadenom pojednávaní dňa 23.10.2024, na ktoré boli účastníci konania riadne a včas predvolaní v súlade s § 108 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej ako „SSP“). Žalobca a žalovaný sa pojednávania nezúčastnili. Žalobca aj žalovaný ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili, aby správny súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Správny súd na pojednávaní rozhodol, že žaloba nie je dôvodná.

21. Podľa § 28 ods. 2 písm. p) zákona o potravinách; orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe – podnikateľovi pokutu od 100 eur do 100 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi porušuje zásady správnej výrobnéj praxe, povinnosti a požiadavky na hygienu výroby potravín, manipulovania s nimi a pri ich umiestňovaní na trh.

22. Podľa § 28 ods. 3 písm. g) zákona o potravinách; orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 500 eur do 200 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi porušuje zákaz umiestňovania potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti na trh podľa § 6 ods. 16 alebo ods. 17.

23. Podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách; orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 1 000 eur do 500 000 eur, ak v rozpore s týmto

zákonom alebo osobitnými predpismi vyrába alebo umiestňuje na trh potraviny, ktoré nie sú bezpečné, sú zdraviu škodlivé a nevhodné na ľudskú spotrebu alebo sú skazené.

24. Podľa § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách; orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 1 000 eur do 500 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi umiestňuje na trh potraviny po uplynutí dátumu spotreby.

25. Žalobca v prvom rade namietal právnu kvalifikáciu umiestňovania potravín po uplynutí dátumu spotreby ako iný správny delikt podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách, pričom posúdenie umiestňovania potravín po uplynutí dátumu spotreby ako iný správny delikt podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách považuje žalobca za nesprávne právne posúdenie veci. Správny súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že nebolo žiadnym spôsobom preukázané porušenie zákona o potravinách podľa § 28 ods. 4 písm. a). Správny súd v tomto smere poukazuje na čl. 24 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1169/2011, z ktorého vyplýva, že: „ak ide o potraviny, ktoré z mikrobiologického hľadiska rýchlo podliehajú skaze a z tohto dôvodu môžu po krátkom čase predstavovať bezprostredné nebezpečenstvo pre zdravie ľudí, dátum minimálnej trvanlivosti sa nahrádza dátumom spotreby. Po uplynutí dátumu spotreby sa potravina považuje za nebezpečnú v súlade s čl. 14 ods. 2 až 5 Nariadenia (ES) č. 178/2002“. Cieľom čl. 24 nariadenia (EÚ) č. 1169/2011 je charakterizovať potraviny po uplynutí dátumu spotreby ako tie, ktoré môžu predstavovať riziko pre zdravie spotrebiteľov a odlíšiť závažnosť umiestňovania na trh potravín po dátume spotreby od umiestňovania na trh potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti. Z uvedeného vyplýva, že umiestňovanie na trh potravín po uplynutí dátumu spotreby dochádza bez ďalšieho dokazovania k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty iných správnych deliktov podľa § 28 ods. 4 písm. a) a písm. i) zákona o potravinách. Správny súd zdôrazňuje, že zákon o potravinách jednoznačne zakazuje predávať akékoľvek množstvo potravín po uplynutí dátumu spotreby, preto je zákonnou povinnosťou prevádzkovateľa vyradiť z predaja potraviny po uplynutí dátumu spotreby, nakoľko takýto predaj je neprípustný, a to bez ohľadu na počet, druhy a množstvo potravín. V prípade potravín po uplynutí dátumu spotreby nie je potrebné preukazovať ich nebezpečnosť, pretože táto fikcia je priamo zakotvená v čl. 24 nariadenia (EÚ) č. 1169/2011. Z administratívneho spisu vyplýva, čo žalobca ani nerozporoval, že bolo preukázané umiestňovanie na trh troch druhov potravín, ktoré žalobca predával 1, resp. 2 dni po uplynutí ich dátumu spotreby. Uvedeným konaním žalobca nepochybne porušil zákaz určený všeobecnými záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky, konkrétne zákonom o potravinách. Žalobca síce v podanej správnej žalobe argumentoval tým, že konečný spotrebiteľ potraviny pár dní po dátume spotreby môže konzumovať, alebo u takejto potraviny sa môže stať, že je predsa zdravotne nezávadná, pričom každý spotrebiteľ si má možnosť skontrolovať sám uplynutie dátumu spotreby, resp. dátumu minimálnej trvanlivosti, avšak takáto argumentácia žalobcu v žiadnom prípade neobstojí. Právne predpisy neukladajú spotrebiteľovi povinnosť kontrolovať údaje o dobe spotreby, naopak ukladajú túto povinnosť predávajúcemu. Spotrebiteľ očakáva, že potraviny, ktoré sú mu ponúkané, spĺňajú všetky legislatívne požiadavky, vrátane tej, že sú mu ponúkané v lehote doby spotreby stanovenej výrobcom predmetnej potraviny. Spotrebiteľ nemá suplovať vnútornú kontrolu v prevádzkarni a spoliehať sa na to, že tovar po dobe spotreby možno bude nezávadný. Zákon o potravinách jednoznačne zakazuje predávať akékoľvek množstvo potravín po uplynutí dátumu spotreby a pri zistení či i len jedného druhu potraviny stanovuje povinnosť príslušnému orgánu verejnej správy uložiť pokutu. V danom prípade bolo preukázané umiestňovanie na trh troch druhov potravín po dátume spotreby, pričom žalobca potraviny po dátume spotreby predával 1, resp. 2 dni. Na základe uvedeného správny súd túto žalobnú námietku uznal za nedôvodnú, nakoľko z čl. 24 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1169/2011 vyplýva, že po uplynutí dátumu spotreby sa potravina považuje za nebezpečnú v súlade s čl. 14 ods. 2 až 5 nariadenia (ES) č. 178/2002. Podľa názoru súdu orgány verejnej správy správne vyhodnotili zistený skutkový stav za použitia čl. 24 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1169/2011, v zmysle ktorého bez ďalšieho preukazovania sa považuje potravina umiestnená na trh po uplynutí dátumu spotreby automaticky za nebezpečnú. Pre účely správneho trestania nie je rozhodujúce, či bola potravina vyhodnotená ako nebezpečná pre predaj po uplynutí dátumu spotreby, alebo bola vyhodnotená ako nebezpečná - nevhodná na ľudskú spotrebu či zdraviu škodlivá pre iné dôvody (napr. hnilobný proces, rozklad, atď.).

26. Žalobca namietol nesprávne právne posúdenie aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02.05.2018 sp. zn.: 2S/200/2017. Správny súd k tomuto rozsudku považuje za potrebné uviesť, že zo strany žalovaného bol napadnutý kasačnou sťažnosťou, ktorá však bola uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 5Asan/7/2019 zo dňa 25.01.2021 odmietnutá

z dôvodu nepredloženia poverenia zamestnanca žalovaného s požadovaným vysokoškolským právnickým vzdelaním na podanie kasačnej sťažnosti a zastupovania v kasačnom konaní, preto sa kasačný súd ani samotným právnym posúdením veci nezaoberal. V danom prípade ide o rozhodnutie iného (správneho) súdu, ktorým správny súd v tomto konkrétnom súdnom konaní nie je viazaný.

27. Žalobca namietal neprimeranosť výšky pokuty s ohľadom na sankcionované skutky. Správny súd považuje za potrebné uviesť, že je základnou povinnosťou žalobcu ako prevádzkovateľa potravinárskeho podniku zabezpečiť dodržiavanie príslušných predpisov. Predaj potravín po dobe spotreby, ktoré sa tým považujú za nebezpečné, je zakázaný. Tak isto je zakázaný predaj potravín po dátume minimálnej trvanlivosti. Preto neobstojí argumentácia žalobcu, že určitá chybovosť je prirodzená ľudskej činnosti a nie je možné ju úplne eliminovať. Zodpovednosť prevádzkovateľa nijakým spôsobom nemení ani fakt, že dátum spotreby, prípadne minimálnej trvanlivosti je uvedený na obale potraviny a spotrebiteľ si ho môže skontrolovať. V danom prípade žalobca umiestňoval na trh tri druhy potravín po dátume spotreby a jeden druh potravín po dátume minimálnej trvanlivosti, kde mohlo prísť k zmene ich kvalitatívnych vlastností. V danom prípade došlo aj k porušeniu povinnosti umiestniť oddelene a osobitne označiť potraviny s blížiacou sa dobou spotreby, ktorá je kratšia ako 24 hodín. Správny súd zastáva názor, že orgány verejnej správy zohľadnili možné následky zisteného protiprávneho konania, berúc do úvahy fakt, že ustanovenia potravinového práva majú predovšetkým preventívny charakter zameraný na predchádzanie akémukoľvek ohrozeniu zdravia ľudí a porušeniu práva spotrebiteľa na trhu potravín. Orgány verejnej správy pri určovaní výšky pokuty zároveň správne prihliadali na spoločenskú neprijateľnosť takéhoto konania. Správny súd považuje za potrebné dodať, že aj keď žalobca odstránil protiprávny stav a stiahol potraviny po dátume spotreby a dátume minimálnej trvanlivosti z umiestňovania na trh, čo bolo zistené dodatočnou úradnou kontrolou potravín dňa 15.12.2021, tak následné odstránenie zistených nedostatkov nie je možné chápať ako ich absenciu, ale len ako nápravné opatrenie. S ohľadom na uvedené správny súd zastáva názor, že sa nejedná o neprimeranú výšku pokuty s ohľadom na sankcionované skutky.

28. Žalobca ďalej namietal neprimeranosť výšky pokuty z dôvodu jej rozporu so zásadou ne bis in idem ako aj nedostatočné odôvodnenie výšky uloženej pokuty. K týmto námietkam správny súd uvádza, že pri určení výšky uloženej pokuty vychádzali orgány verejnej správy správne zo zásad a kritérií obsiahnutých v ustanovení § 28 ods. 10 zákona o potravinách, pričom hodnotili závažnosť zisteného porušenia, trvanie tohto porušenia, následok protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a opakované protiprávne konanie. Čo sa týka minulosti prevádzkovateľa, tak orgány verejnej správy zobrali do úvahy obdobie posledných troch rokov. V tomto smere orgány verejnej správy plánované kontroly z roku 2020 zobrali ako poľahčujúcu okolnosť, keďže obidve skončili bez nedostatkov. V roku 2021 boli vykonané dve plánované úradné kontroly, a to dňa 12.04.2021 a 07.12.2021 (právoplatnosť rozhodnutia nastala až po výkone plánovanej úradnej kontroly v preskúmanom prípade uskutočnenej dňa 21.03.2022), pri ktorých boli zistené nedostatky, t. j. predaj potravín po uplynutom dátume minimálnej trvanlivosti ako aj predaj potravín po uplynutom dátume spotreby, čo orgány verejnej správy zobrali ako priťažujúce okolnosti, čo v žiadnom prípade nemožno vnímať ako porušenie zásady ne bis in idem. Ako už bolo uvedené, tak bolo hodnotené aj opakované protiprávne konanie, pričom vzhľadom na hodnotenie predchádzajúceho obdobia (do jedného roka), bolo voči žalobcovi začaté správne konanie za porušenie predpisov vo veci nedostatkov, avšak sa jednalo o odlišné porušenia, z tohto dôvodu sa nejedná o opakované protiprávne konanie. Výška uloženej pokuty bola dostatočne odôvodnená prihliadnutím na zásady a kritériá obsiahnuté v zákone. S ohľadom na uvedené poukaz žalobcu na súdne rozhodnutia týkajúce sa dostatočného odôvodnenia výšky uloženej pokuty (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 25.04.2006, č. j. 4As/14/2005-84 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.10.2016, sp. zn.: 11S/21/2016), je irelevantný, pretože výška pokuty bola v danom prípade dostatočne odôvodnená. Žalobca v podanej správnej žalobe poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.03.2015, sp. zn.: 2S/245/2014, pričom citoval časť tohto rozhodnutia, ktorá sa týkala aplikácie Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na rozhodovanie o správnych deliktov, avšak žalobca nijakým spôsobom neuviedol, akú má toto rozhodnutie vecnú súvislosť s prejednávanou vecou, preto správny súd tento poukaz žalobcu na súdne rozhodnutie nemohol nijakým spôsobom vyhodnotiť.

29. Správny súd ešte na dôvažok považuje za potrebné vo vzťahu k minulosti žalobcu zdôrazniť, že žalovaný v rámci minulosti žalobcu prihliadal aj na rozhodnutie o uložení pokuty vo výške 15.000,- Eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.04.2022, to znamená až po úradnej kontrole v danom konaní zo dňa 21.03.2022, na čo bol v zmysle zákona oprávnený. Zo zákona o potravinách z § 28

ods. 4 vyplýva, že ak do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opakovanému porušeniu tých istých povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 4, orgán úradnej kontroly potravín uloží pokutu až do dvojnásobku sadzby podľa odseku 4. Táto podmienka opakovanosti správneho deliktu v danom prípade splnená nebola, avšak zákon pri určovaní výšky pokuty stanovuje ďalšie hľadiská, na ktoré má orgán verejnej správy prihliadať, a tým je aj minulosť prevádzkovateľa. Výsledky skúmania minulosti prevádzkovateľa sú dôležité pre posúdenie, ako prevádzkovateľ v dlhšom časovom horizonte pristupuje k splneniu požiadaviek potravinového práva a k odstraňovaniu zistených nedostatkov. Podľa názoru súdu je potrebné, aby orgány verejnej správy pri posudzovaní minulosti účastníka konania prihliadali na tie úradné kontroly, ktoré by mali vplyv na výšku pokuty. Oprávnenie orgánov posudzovať v rámci minulosti aj prípady, kedy právoplatnosť rozhodnutí o nich nastala neskôr ako došlo k prejednávanej úradnej kontrole, a teda aj postup orgánov verejnej správy v danom konaní, potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 6Asan/21/2018 zo dňa 05.12.2019, v ktorom je uvedený:

„42. Kasačný súd konštatuje, že neboli splnené podmienky pre postup pri ukladaní pokuty podľa § 28 ods. 6 a 8 zákona č. 152/1995 Z. z., pričom z obsahu preskúmaného rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejmé, že v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami správne orgány, pri ukladaní pokuty, nepostupovali. Pokiaľ však zohľadňovali, že pred kontrolou 16.03.2016 a vydaním rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutia žalovaného, bolo inou kontrolou, ktorá predchádzala vykonaniu posudzovanej kontroly zistené nedostatky v prevádzkach žalobcu a za porušenie zákona č. 152/1995 Z. z. bola žalobcovi, pred vydaním rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovaného právoplatným rozhodnutím, uložená pokuta, kasačný súd súhlasí s názorom správneho súdu, ako aj žalovaného, že aj tieto porušenia, ktorých sa dopustil žalobca pred vykonaním posudzovanej kontroly, za ktoré boli uložené právoplatnými rozhodnutiami žalobcovi pokuty, mali byť zohľadňované správnym orgánom pri určení výšky pokuty postupom podľa § 28 ods. 9, kde jedným z kritérií ukladania pokút je aj minulosť prevádzkovateľa, preto v tomto smere nie možné akceptovať názor sťažovateľa, že žalobca pred kontrolou 16.03.2016 nebol postihnutý za akékoľvek porušenie právnych predpisov na danej prevádzke, keď pred týmto dátumom boli zistené kontrolné zistenia, ktorých pravdivosť, hodnovernosť nebola relevantným spôsobom spochybnená a na základe ktorých, ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia žalovaného, bola právoplatným rozhodnutím žalobcovi uložená pokuta. Čo sa týka námietky žalobcu, že neboli splnené podmienky aplikácie § 28 ods. 6 a 8 zákona č. 152/1995 Z. z. kasačný súd s týmto názorom súhlasí a konštatuje, že z rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu pred správnym súdom, nevyplýva, že toto ustanovenie pri ukladaní pokút správne orgány aplikovali, preto v tejto časti vyhodnotil tento sťažnostný bod kasačnej sťažnosti za nedôvodný.“

30. Žalobca ďalej namietal neprimeranosť výšky uloženej pokuty vzhľadom na porušenie precedenčnej zásady. Správny súd nepovažoval za dôvodné v rámci primeranosti uloženej pokuty žalobcovi za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o potravinách prihliadať na predložené rozhodnutia o uložení pokuty iným filiálkam, pretože správny súd nemal preukázané, že by išlo o také prípady, ktoré by boli obdobné a zhodovali by sa so skutkovými okolnosťami v tejto veci (množstvo potravín po dátume spotreby, rôznorodosť druhov potravín po dátume spotreby, počet dní po uplynutí dátumu spotreby, množstvo potravín po uplynutom dátume trvanlivosti, rôznorodosť druhov potravín po uplynutom dátume spotreby, počet dní po uplynutom dátume spotreby, množstvo potravín neumiestnených oddelene a ani neoznačených informáciou o blížiacom sa ukončení doby spotreby, rôznorodosť druhov potravín neumiestnených oddelene a ani neoznačených informáciou o blížiacom sa ukončení doby spotreby, rôzna minulosť konkrétnej filiálky, rôzna intenzita opakovaného protiprávneho konania, atď.). Na základe uvedeného poukaz žalobcu na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.12.2019, sp. zn.: 6Asan/21/2018 nemohol v danej veci priniesť iné rozhodnutie súdu, pretože v danej veci neboli predložené administratívne rozhodnutia, ktoré by boli obdobné a zhodovali by sa so skutkovými okolnosťami v tejto veci, takže aplikácia tzv. precedenčnej zásady sa v danom prípade nemohla použiť.

31. Rozhodovanie o výške pokuty sa realizuje vo sfére voľného správneho uváženia (diskrečného práva orgánu verejnej správy), t. j. v rámci zákonom povolenej voľnosti orgánu verejnej správy. Orgán verejnej správy pri ukladaní pokuty postupoval správne, keď uplatnil na zásade analógie legis tzv. absorpčnú zásadu, ktorej podstata tkvie v absorpcii sadzieb (prísnejší trest pohlcuje miernejší) a uložil pokutu za iný správny delikt podľa § 28 ods. 4 písm. i) zákona o potravinách, teda podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na iný správny delikt najprísnejšie postihnuteľný, nakoľko uvedené konanie súvisí s umiestňovaním na trh potravín po uplynutí dátumu spotreby. Po oboznámení sa so skutkovými okolnosťami veci, obsahom

administratívneho spisu, správny súd zastáva názor, že orgán verejnej správy svoju diskrečnú právomoc použil v rámci zákonného rámca, pokuta bola uložená vo výške 30.000,- Eur, pričom spodná hranica sadzby bola 1.000,- Eur a horná hranica sadzby bola vo výške 500.000,- Eur. Z tohto rámca nijakým spôsobom nevybočil, inštitút správnej úvahy nezneužil, pri určení výšky uloženej pokuty vychádzal zo zásad a kritérií obsiahnutých v ustanovení § 28 ods. 10 zákona o potravinách. Správna úvaha pri ukladaní pokuty bola správna a spĺňa kritéria preventívnej aj represívnej funkcie. Orgány verejnej správy nevybočili z medzí a hľadísk zákona a výšku pokuty dostatočne odôvodnili. Výška pokuty nie je neprimeraná povahe skutku. To, že by mala mať pre žalobcu likvidačný charakter žalobca ani nenamietal. Na základe uvedeného správny súd zamietol návrh žalobcu na sankčnú moderáciu podľa § 198 ods. 1 SSP.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu verejnej správy a konania, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov uvedených v žalobe, ale aj po posúdení kritérií uvedených v ustanovení § 195 ods. 1 písm. a) až e) SSP, kedy správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie sú v súlade so zákonom, a preto podľa § 190 SSP žalobu zamietol ako aj zamietol žalobcom alternatívne podaný návrh na uloženie sankčnej moderácie.

33. O náhrade trov konania rozhodol správny súd tak, že náhradu trov účastníkom konania nepriznal, keďže vo vzťahu k žiadnemu z účastníkov konania nezistil dôvod na ich priznanie. Žalobca nemal v konaní úspech, preto mu právo na náhradu trov konania nepatrí podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario. Žalovaný síce v konaní úspešný bol, avšak má postavenie orgánu verejnej správy, pričom správny súd nezistil žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania voči neúspešnému žalobcovi priznané. Zaplatenie eventuálnych trov konania žalovaného nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať (§ 168 SSP).

34. Senát správneho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

#### **Poučenie:**

Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 2 písm. c) SSP).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote do 30 od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),  
c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.